

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713
2103212107 - 6986985900
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 537 ●
● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Άστρο και ήλιος

Δόγος για θαύματα πάντοτε γινόταν. Καί σήμερα μιλάνε για θαύματα και ζητάνε θαύματα. Μήπως όμως όσοι ψάχνουν για θαύματα, στην πραγματικότητα δέν θέλουν νά βλέπουν θαύματα, κι έπομένως δέν θέλουν νά πιστέψουν;

● "Όποιος ψάχνει για θαύματα, μοιάζει μ' εκείνον, πού σέ ήλιόλουστη ήμέρα ψάχνει νά πιάση μιá ήλιακή άκτίνα!

● "Όποιος ψάχνει για θαύματα, μοιάζει μ' εκείνον, πού στην άστροφεγγη νύχτα ψάχνει νά δή στον ούρανό ένα άστéρι!

Η νύχτα καί ή ήμέρα είναι πλημμυρισμένες από θαύματα.

Ό άρχαίος κόσμος συμβολίζεται μέ τή νύχτα, έν συγκρίσει μέ τό άποκαλυπτικό φώς τής Καινής Διαθήκης. Νύχτα ή Παλαιά Διαθήκη, άλλα νύχτα γεμάτη άστρο. Μέ τό τηλεσκόπιο του θεοπνεύστου λόγου του ό άπόστολος Παύλος θαυμάζει τόν έναστρο ούρανό τής Παλ. Διαθήκης. Έντοπίζει μεμονωμένα άστέρια, άλλα καί άστερισμούς. Προβάλλει άγίους, πού έλαμψαν μέσα στή νύχτα τής παλαιάς έποχής, πριν νάρθη ό Χριστός, «τό φώς είς τόν κόσμο» (Ίωάν. γ' 19).

● Άλλοι λάμπουν μέ τήν όμολογία τους.

● Άλλοι άστράφτουν μέ τή ρομφαία του λόγου τους.

● Άλλοι άκτινοβολούν μέ τή ζωή τους.

● Άλλοι έκπλήσσουν μέ τά μαρτύριά τους.

● Άλλοι έντυπωσιάζουν μέ τήν άσκησί τους.

● Άλλοι προβάλλονται μέ τή δύναμί τους.

● Άλλοι φεγγοβολούν μέ τά θαύματά τους.

Κοινή δέ ή πηγή του φωτισμού: ή πίστις. Γι' αυτό καί τό κεφάλαιο τής προς Έβραίους Έπιστολής, όπου άναφέρονται τά κατορθώματα των άγιών τής Παλαιάς Διαθήκης, τό 11ο κεφάλαιο, ώνομάστηκε «*ύμνος τής πίστεως*».

Φανταστήτε μιὰ νύχτα πού θά συμπεριφέρονταν διαφορετικά τά άστρα του φυσικού ουρανού. Θα πιάνονταν όλα μαζί χέρι-χέρι και θα άστηναν χορό τραγουδώντας τό τραγούδι του ήλιου:

— *Έρχεται ό ήλιος! Χαρήτε, ουρανοί! Έρχεται ό ήλιος! Ζωή σ' όλη τή γή!...*

Παρόμοιο και καταπληκτικώτερο είναι τό θαύμα, πού ζωγραφίζει ό Παύλος στόν «*ύμνο τής πίστewς*».

“Ολοι οι άγιοι τής Παλαιάς Διαθήκης τραγουδάνε μαζί τήν «*ώδήν του Άρνιου*» (Άποκ. ιε' 3), τό τραγούδι του Μεσσία, τόν έρχομό του Άγαπητου και Έυλογητου, πού είναι ό Ίησους Χριστός, ό “Ηλιος τής δικαιοσύνης. «*Η Γέννησίς σου, Χριστέ ό Θεός ήμωv άντέιλε τω κόσμω τό φως τό τής γνώσεως*» (άπολυτικό Χριστουγέννων).

Ό ήλιος τά μεσάνυχτα!

“Ηλιος άγάπης ό Χριστός. “Απειρες οι ένεργειές Του. Καταπληκτικά τά θαύματά Του. “Η Καινή Διαθήκη είναι ή νέα ήμερα, πού όλόκληρη λούζεται στό φως του Θεανθρώπου Ίησου Χριστού.

• Συνηθίσαμε πιθανόν, και γι' αυτό δέν θαυμάζουμε τό Χριστό.

• “Άλλοι παραμένουν κλεισμένοι σέ υπόγεια σκοτεινών παθών και δέν ζούν τίς άκτίνες τής φωτεινής άγάπης Του.

Τό δικό μας όμως λάθος δέν μπορεί νά κρύψει του Χριστού τό κάλλος.

“Ηλιος ό Χριστός.

• “Όλα δύνουν, ό Χριστός μένει.

• “Όλα περνούv, ό Χριστός διαμένει. Ζή και περιμένει κάθε άνθρωπο, κάθε άμαρτωλό. Για τούς άμαρτωλούς ήρθε στόν κόσμο.

“Ο φυσικός ήλιος, όταν άγγίξει τή λάσπη, τήν σκληραίνει. “Ο Χριστός, όταν μέ τίς άκτίνες τής λυτρωτικής Του χάριτος άγγίξει τήν ψυχή του άμαρτωλού, τήν μαλακώνει. Θα λέγαμε, πώς τή λάσπη τήν μετατρέπει σέ διαμάντι. Τόν άμαρτωλό τόν κάνει άγιο.

Οί κοσμικοί άνθρωποι ύποτιμοϋν τόν όρο «*άμαρτία*». Σάν νά ύποτιμοϋμε

τίς ποικίλες άρρώστιες, αλλά και τούς γιατρούς, πού ύποδεικνύουν λίστα μέ τίς άρρώστιες, μέ τά συμπτώματά τους, μέ τά φάρμακά τους.

“Η άρρώστια είναι άρρώστια. Δέν θέλει είρωνεία. “Απαιτεί θεραπεία.

“Η άμαρτία είναι άμαρτία. Δέν θέλει ύποτίμησι. “Αφει ζητάει ό άμαρτωλός.

Τήν άφει τών άμαρτιών ήρθε νά φέρη στους ανθρώπους ό Χριστός. Και ή άφεισι είναι για όλα τά συγκεκριμένα άμαρτήματα, πού άπροκάλυπτα όμολογοϋμε και έξομολογοϋμαστε.

Θαύμα ό ήλιος. Μά τό θαύμα θά ήταν καταπληκτικώτερο, άν ό ήλιος έξβαινε τά μεσάνυχτα.

Τόν ήλιο Χριστό τόν βλέπουμε και τά μεσάνυχτα! Λάμπει «*έν τω μέσω τής νυκτός*», μέσα στή νύχτα του άρχαίου κόσμου, τής Παλαιάς Διαθήκης. Λάμπει προτυπωτικά, προφητικά. Λάμπει στά κατορθώματα τών παλαιών δικαίων, όπως τά παρουσιάζει ό Παύλος.

Παροικεί στή «σκηνή»

“Όταν βλέπουμε τόν Άβραάμ νά ξεσηκώνεται άπ' τόν τόπο του και νά πορεύεται σέ ξένο τόπο, είναι σαν νά βλέπουμε τό Χριστό. «*Πίστει παρώκησεν Άβραάμ εις τήν γήν τής έπαγγελίας ως άλλοτρίαν, έν σκηναίς κατοικήσας*» (Έβρ. ια' 9). “Ακουσε τή φωνή του Θεού: *Ψύγε άπ' τή συγγενεία σου και πορεύου στή γή, «ήν άν σοι δείξω»* (Γεν. ιβ' 1). “Ο Άβραάμ ύπάκουσε.

• “Ο Υίός του Θεού, πού κατοικεί «έν ουρανοίς», δέχεται νά παροικήση στή γή, «εις γήν άλλοτρίαν».

• Ξένη φαινόταν ή γή. “Ο άνθρωπος ήταν «άπηλλοτριωμένος τής ζωής του Θεού» (Έφεσ. δ' 18).

• “Ο Υίός του Θεού έρχεται στή γή. “Απ' τό παλάτι τής βασιλείας του Τριαδικού Θεού μπαίνει σέ ταπεινή σκηνή.

• “Η Παρθένος γίνεται «*ή σκηνή του Θεού και Λόγου*». Κατασκηνώνει ό Θεός στή γή! «*Ό Λόγος σάρξ έγένετο και έσκήνωσεν έν ήμιν*» (Ίωάν. α' 14).

Ὁ Ἀβραάμ διαμένει στή γῆ, πού τοῦ ὑποδεικνύει ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς «πάροικος». Μιά ἄλλη πατρίδα τόν περιμενε πατρίδα, «ἥς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός» (Ἐβρ. ια' 10). Εἴμαστε ὅλοι πάροικοι στή γῆ. Περιμένουμε νάρθη ή σειρά μας, γιά νά ἀπογειωθοῦμε. Νά πορευτοῦμε στήν ποθεινή πατρίδα (Ἐβρ. ιγ' 14).

Βασιλεύει νικώντας

Ὅταν ἀναφέρουμε τούς δυνατούς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Γεδεών, τόν Σαμψών, τόν Βαράκ, τόν Δαβίδ, τόν Σαμουήλ, πού κατατρόπωσαν ἰσχυρούς ἀντιπάλους, βασιλεῖς τοῦ κόσμου, εἶναι σάν νά βλέπουμε τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ Δυνατός, ἀλλ' εἶναι ὁ Παντοδύναμος. «Διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας» (Ἐβρ. ια' 33).

Ὁ Χριστός ἦρθε στή γῆ νά πολεμήσῃ.

• Τό Βρέφος τῆς Βηθλεέμ εἶναι ὁ Βασιλιάς τῶν αἰώνων.

• Ὁ «ἀδύνατος» τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὁ Πανίσχυρος τοῦ οὐρανοῦ.

Οἱ δυνατοί τῆς γῆς σβήνουν. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ μένει γιά πάντα. «Καί τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α' 32).

Ὁ Χριστός τούς ἀνθρώπους τούς ἀγαπᾷ. Τό κατεστημένο ὁμως τῆς ἀμαρτίας τό μισεῖ καί τό πολεμεῖ. Νίκησε, νικᾷ καί θά νικᾷ πάντοτε τίς δυνάμεις τοῦ σκότους (Ἐβρ. α' 11).

Οἱ ἀντίχριστοι ὄλων τῶν αἰώνων, στό πρόσωπο τοῦ χριστοκτόνου Ἡρώδη, ἀκονίζον τά μαχαίρια τους. Τελικά ὅλοι μπαίνουν σκιές στό χρονοντούλαπο τῆς ἱστορίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός παραμένει φωτεινός θριαμβευτής.

• Νίκησε ὁ Χριστός τήν κοσμοκρατορία τοῦ Διαβόλου.

• Νίκησε τούς ἀνά τούς αἰῶνες πολεμίου τῆς ἀγάπης Του.

• Νίκησε τόν πανδαμάτορα χρόνο. Κανένας δέν μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ στήν καταλυτική ὀρμή τοῦ χρόνου. Ἐνας μόνο. Ὁ Μοναδικός. Ὁ Ἀήττητος. Ὁ Ὑπερχρονικός.

Ἐργάζεται τή δικαιοσύνη

Στά πρόσωπα τῶν ἀγίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού διακήρυξαν τή δικαιοσύνη, πού ἀγάπησαν τό δίκαιο, πού ἀγωνίστηκαν γιά τήν ἐπικράτησι τῆς δικαιοσύνης, πού κυβέρνησαν μέ δικαιοσύνη, βλέπουμε τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού ἦρθε στόν κόσμο γιά μιᾶ πρωτότυπη δικαιοσύνη. Γιά τή δικαιοσύνη τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσίας.

«Εἰργάσαντο δικαιοσύνην», λέει ὁ Παῦλος γιά πολλούς ἀπό τούς παλαιούς ἀγίους (Ἐβρ. ια' 33). Ὁ Χριστός εἶναι ὁ κατ' ἐξοχήν ἐργάτης τῆς δικαιοσύνης.

• Πρῶτον, διότι ὁ ἴδιος εἶναι ἀπόλυτα δίκαιος, μέ τή Γραφική ἔννοια τοῦ ὄρου, δηλαδή, ἀπόλυτα ἐνάρετος. Εἶναι ὁ ἀπόλυτα Ἀναμάρτητος.

• Δεύτερον, διότι ἦρθε στόν κόσμο νά στήσῃ τό θαυμαστό ἐργαστήριό τῆς δικαιοσύνης. Εἶναι ὁ Σταυρός Του. Ὅχι ἀπλῶς ἐργάστηκε, ἀλλά θυσιάστηκε γιά τή δικαιοσύνη. Ἐδωσε τό αἷμα Του γιά τή δικαίωσί μας.

Ἄν ὁ Χριστός ἔπαιρνε τή ζυγαριά τῆς νομικῆς δικαιοσύνης, γιά νά μᾶς κρίνῃ σύμφωνα μέ τά ἔργα μας, κανένας δέν θά ἄντεχε. «Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστι» (Ψαλμ. 129,3).

Ἄλλ' ὁ Χριστός στόν παρόντα βίο δέν κρατᾷ γιά μᾶς τούς ἀμαρτωλούς τή ζυγαριά τῆς νομικῆς δικαιοσύνης. Ὑψώνει τό Σταυρό καί γίνεται ἡ δική μας δικαίωσις (Ρωμ. ε' 9).

Κατεβαίνει σώζοντας

Ὅταν διαβάζουμε ὅτι μαστιγώνονται οἱ ἅγιοι, ρίχνονται στή φωτιά οἱ Τρεῖς Παῖδες, ρίχνεται στό λάκκο τῶν λεόντων ὁ Δαυίδ, προοιζέται ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅταν βλέπουμε τά ποικίλα μαρτύρια τῶν ἀγίων τῆς Παλ. Διαθήκης, τόν Ἰησοῦν βλέπουμε. Λέει ὁ Παῦλος γιά τά μαρτύρια: «Ἐφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δυνάμιν πυρός,... ἐμπαιγμῶν καί μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δέ δε-

σμών και φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον» (Ἑβρ. ια' 34. 36-37).

- Ὁ Χριστός μαστιγώθηκε. Ὑβρίστηκε. Κατέστη ἀντικειμενο χλεύης. Ἐμπαίχτηκε ἀπό τόν ὕπο - κόσμο. Ὁ ἴδιος προέβλεψε τά ὀδυνηρά μαρτύρια γιά τόν ἑαυτό του (Λουκ. ιη' 31-33).

- Ὁ Χριστός ἀπ' τόν οὐρανό κατέβηκε στή γῆ τῶν λεόντων, τῶν κακοποιῶν ἀνθρώπων, πού τρίζουν τά δόντια τους κι ἀφρίζουν ἀπό μανία ἐναντίον Του.

Κατέβηκε στόν ἄδη, στά λιοντάρια τοῦ θανάτου. Ἄν ὁ Δανιήλ, ὁ ἀνθρωπος τοῦ Θεοῦ, διατηρήθηκε ἄθικτος ἀπ' τά στόματα τῶν λεόντων, πολύ περισσότερο ὁ Θεάνθρωπος, παρέμεινε ἄθικτος ἀπ' τά δόντια τῆς ἀνθρώπινης κακίας.

- Ὁ Χριστός κατέβηκε σέ καμίνι, ὅπου οἱ φλόγες τῶν ἀμαρτωλῶν πειρασμῶν προκαλοῦν ἐγκαύματα καί στούς πλέον δυνατούς τῆς πίστεως. Οἱ Τρεῖς Παῖδες δέν κάηκαν στό καμίνι τῆς Βαβυλώνας. «Οὐχ ἤψατο αὐτῶν τό καθόλου τό πῦρ» (Δαν. γ' 26). Ὁ Χριστός δέν κάηκε ἀπ' τή φωτιά τῆς ἀμαρτίας. Ἦταν περιβεβλημένος τήν ἀμείαντη στολή τῆς Θεότητος.

Οἱ Τρεῖς παῖδες ἀπλῶς δέν κάηκαν οἱ ἴδιοι. Ὁ Χριστός σβῆνει καί τή φλόγα ὄλων ἐκείνων, πού πιστεύουν καί λαμβάνουν τή δροσοβόλο χάρι. Γίνεται ὁ Πυροσβεστής τοῦ κακοῦ.

Ὑπεράξιος καί ἀνάξιοι

Γιά τούς ἁγίους μιλώντας ὁ Παῦλος, τούς συγκρίνει μέ τόν κόσμο τῆς ἀπάτης: «Ὦν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος» (Ἑβρ. ια' 38). Ὁ κόσμος δέν εἶναι ἄξιος νά ἔχη τέτοιους ἁγίους. Φαντάζεστε ἕνα ἀχούρι στολισμένο μέ διαμάντια; Ὑπάρχουν καί μέσα στή βρωμιά διαμάντια.

Καί μέσα στό σύγχρονο κόσμο ὑπάρχουν ἅγιοι, διαμάντια τοῦ Θεοῦ.

- Μέσα στή βρώμικη σπηλιά τῆς Βηθλεέμ, θέλησε νά κρυφτῆ τό διαμάντι τῆς Θεότητος, ἡ ὑπεραξία τῆς ἀγιότητος, τό μυστήριό τῆς θείας σαρκώσεως.

- Μηδέν ὄλος ὁ κόσμος ἐν συγκρίσει πρὸς τό Χριστό.

- Μηδέν ὄλα τά πλούτη ἐν συγκρίσει πρὸς τόν ἀσύλληπτο πλοῦτο τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ καί τόν ἀσύλητο πλοῦτο τῆς βασιλείας Του.

- Μηδέν ὄλοι οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς καί τῆς ἱστορίας μπροστά στό Χριστό, τόν Βασιλιά τῶν αἰώνων.

Γιά μᾶς τούς ἀναξίους ἦρθε ὁ Ὑπεράξιος.

Τόν δεχόμαστε μέ πίστι;

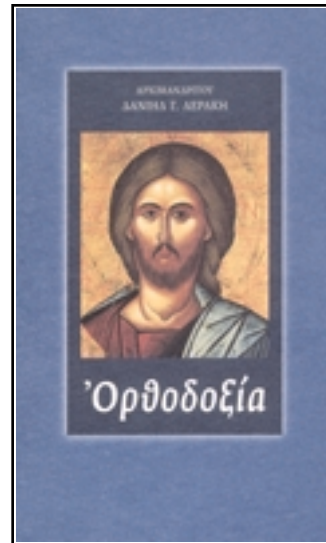
Τόν ζοῦμε μέ συνέπεια;

Ἀγωνιζόμαστε γιά τή βασιλεία Του;

Δίνουμε τή μαρτυρία μας, γιά νά μᾶς ἀξιώση τῆς οὐρανοῦ δόξης Του;

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Νέο βιβλίο
τοῦ ἱεροκλήρουκ π. Δανιήλ Ἀεράκη

Σκέψεις γύρω ἀπό τό τί εἶναι καί τί δέν εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, ὅπως παρουσιάστηκαν σέ ὁμιλίες κυρίως κατά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σελ. 128. Τιμή: 4 εὐρώ. Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

Κυριακή τῶν Προπατόρων - 13 Δεκεμβρίου

Ἡ περιποίησις τοῦ Κυρίου

Ἡ γλυκειά τράπεζα

Θεός θέλει νά μᾶς περιποιηθῆται. Γιά περιποίησι μᾶς κάλεσε. Ἡ ποικίλη περιποίησις Του παρουσιάζεται στήν παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου (Λουκ. ιδ' 16-24), πού διαβάζεται πάντοτε δυό Κυριακές πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα.

Μιλáει:

- Γιά μακαρίους (εὐτυχεῖς).
- Γιά τραπέζι στρωμένο στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- Γιά δείπνο τιμητικό.
- Γιά τήν ὥρα τήν ἐπίσημη.
- Γιά τή σύναξι στό τραπέζι ἀνθρώπων, πού ἡ δυστυχία τους μεταβάλλεται σέ εὐτυχία.
- Γιά ἄχωρο, ὅπου δέν ὑπάρχει τό ἀδιαχώρητο.

• Γιά γεῦσι γλυκειά.

Μιλáει βέβαια καί γιά τούς καταφρονητές. Ἄλλ' ἐμεῖς ἄς σταθοῦμε στήν περιποίησι τοῦ Θεοῦ.

• Μᾶς περιποιεῖται στή γῆ, στό πανδοχεῖο Του, στήν Ἐκκλησία. Μᾶς περιποιεῖται στόν οὐρανό, στή βασιλεία Του.

• Μᾶς καλεῖ. Σκοπός τῆς κλήσεώς Του εἶναι ἡ σωτηρία μας, ἡ γλυκύτητα τῆς σωτηρίας. Ὁ Θεός «ἐποίησε δεῖπνον μέγα καί ἐκάλεσε πολλοὺς» (Λουκ. ιδ' 16).

• Ὅλη ἡ ἀγάπη Του εἶναι μιά στοργική καί τρυφερή περιποίησις.

Οἱ γονεῖς, ὅταν τό παιδί τους κάνη μεγάλη ἀταξία καί ζημιά, τό ἀπειλοῦν:

—Τώρα θά σέ περιποιηθῶ!

Καί ἐννοοῦν τόν ξυλοδαρμό πρὸς σωφρονισμό τοῦ παιδιοῦ!

Ὁ Θεός Πατέρας ὅμως, ὅταν βλέπη τό ἄτακτο παιδί Του νά κάνη μιά ἀκόμα ζημιά, μιά ἁμαρτία, καί νά κλαίη γι' αὐτήν, τοῦ λέει:

—Παιδί μου, μὴ κλαῖς! Ἐγώ θά σέ περιποιηθῶ, ὅπως περιποιήθηκε ὁ καλός Σαμαρειτῆς τόν πληγωμένο ὁδοιπόρο. Δεῖξε μου! Πού πονᾷς; Θά σοῦ πλύνω τήν πληγή. Θά γιατρευτῆς, παιδί μου!

Τί ζητάει ὁ Θεός γιά νά μᾶς περιποιηθῆ, γιά νά γιατρευθῆ τά πάθη μας;

Νά δεχτοῦμε τήν πρόσκλησί Του. Νά καθαριστοῦμε, φορώντας τή στολή τῆς μετανοίας, τό κατάλληλο «ἐνδυμα τοῦ γάμου» (Ματθ. ιβ' 11-12).

Τό τραπέζι τοῦ εὐαγγελίου

Μᾶς καλεῖ ὁ Θεός γιά νά μᾶς περιποιηθῆ. Νά μᾶς σερβίρη τήν ἀγάπη Του. Καί τήν σερβίρει μέ τό εὐαγγέλιό Του. «Ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης» (Β' Θεσ. β' 14). Τό ἄγγελμα τῆς σωτηρίας γίνεται μέ τό

Ἐντί εὐχῶν

Σήμερον ὁ Χριστός
ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται
ἐκ Παρθένου.

Σήμερον ὁ Ἄναρχος ἄρχεται,
καί ὁ Λόγος σαρκοῦται.

εὐαγγέλιο. Γι' αὐτό ἄλλωστε λέγεται καί εὐαγγέλιο. Τό πρώτο μήνυμα τῆς ἐν σαρκί παρουσίας Του ἦρθε ἀπ' τόν χαρούμενο ἄγγελο, τόν ἄγγελο τῶν Χριστουγέννων: «Ἴδου εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. α' 11).

Τό εὐαγγέλιο εἶναι γλύκα. Ἄν τό μέλι τό δοκιμάζεις μέ τό στόμα, τή γλύκα τοῦ εὐαγγελίου τήν δοκιμάζεις μέ τ' αὐτιά. Ἄρκει νά τάχης ἀνοιχτά, ν' ἀκούνε προσεκτικά.

Σαγηνευμένοι ἀπ' τή γλύκα τῶν ρημάτων τῆς αἰώνιας ζωῆς οἱ χριστιανοί χαίρονται ν' ἀκούνε τό εὐαγγέλιο καί κηρύγματα πού ἐξηγοῦν τό εὐαγγέλιο. Δέν θέλουν νά ξεκολλήσουν ἀπ' τό εὐαγγέλιο. Κι ἐπαναλαμβάνουν τό αἶσθημα τῆς γλύκας, πού αἰσθάνθηκαν οἱ μαθητές ἀκούγοντας τό Χριστό: «Πρός τίνα ἀπελευσόμεθα; Ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις» (Ἰωάν. στ' 68).

Ἐκκλησία, πού δέν ἔχει προτεραιότητα τό εὐαγγέλιο, τόν εὐαγγελισμό τῶν ψυχῶν, στερεῖ τό λαό της ἀπ' τό γλυκύτατο τραπέζι τῆς θείας περιποιήσεως.

—*Πῶς νά σέ περιποιηθῶ; Τί νά σέ κερᾶσω;* λέει ὁ νοικοκύρης στόν ἐπισκέπτη του.

Καί ὁ λειτουργός τοῦ Θεοῦ στούς ἐπισκέπτες Του, τακτικούς καί ἐκτάκτους, αὐτό τό κέρασμα προσφέρει: Τό εὐαγγέλιο, τή Γραφή, τό κήρυγμα. Σᾶς κερνάω «διά τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν».

Τό πιό τραγικό καί νεκροθαφτικό γιά μιᾶ ἐκκλησιαστική κοινότητα εἶναι ἡ ἀργία τοῦ εὐαγγελίου. «Ἄργει τό εὐαγγέλιον», φάλλουμε στό Μεγάλο Κανόνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης. Καταδικάζουμε σέ ἀργία τό εὐαγγέλιο, χωρίς νά μᾶς ἔχη κάνει τίποτε.

Τό μόνο, πού θέλει τό εὐαγγέλιο, εἶναι ν' ἀφήσουμε νά μπῆ στήν καρδιά μας, νά μᾶς ὀδηγήσει στήν ἄλλη περιποίησι.

• Ὃταν μπαίνει σέ ἀργία τό εὐαγγέλιο, τότε βάζουμε σέ ὑπερωρία τό Σατανᾶ.

• Ὃταν περιφρονοῦμε τό εὐαγγέλιο, ὅταν δέν μελετᾶμε τό εὐαγγέλιο ἢ δέν ἀγαλλώμεθα μέ τήν ἀκρόασι ἢ τήν ἀνάγνωσι τοῦ εὐαγγελίου, καί ἀσχολώμεθα μ' ἄλλα στοιχεῖα ὀρθόδοξης (τάχα) πνευματικότητας, μοιάζουμε σάν νά βλέπουμε ἀπ' ἔξω ἓνα ὄμορφο παλάτι χτισμένο γιά μᾶς, ἀλλά νά μή δεχώμαστε τό κλειδί γιά νά μπουέμε μέσα.

Τό κλειδί γιά τή δόξα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι τό εὐαγγέλιο. Κι ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ εὐθύνη τῶν ποιμένων τοῦ λαοῦ, ὅταν δέν περιποιοῦνται συνεχῶς τούς ἀνθρώπους μέ τό λόγο τοῦ εὐαγγελίου.

Τό ὀρεκτικό γιά τό Δεῖπνο

Γιά νά θυμηθοῦμε τήν εἰκόνα τοῦ δείπνου, ὅπου καλεῖ ὁ Θεός ὅλους νά τούς περιποιηθῆ, τό εὐαγγέλιο εἶναι τό ὀρεκτικό.

• Ὃποιος τό δοκιμάζει καί εὐφραίνεται, ὀδηγεῖται στήν ὀλοκλήρωσι τῆς χαρᾶς καί εὐφροσύνης, πού εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Γίνεται μακάριος. «Μακάριος ὅς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. ιδ' 15).

• Στό τραπέζι τῆς Ἐκκλησίας ἐπί τῆς γῆς μετά τό εὐαγγέλιο ἔρχεται ἡ ἄλλη γλυκεῖα περιποιήσις.

Ἦ, σωστότερα, τό εὐαγγέλιο ἀνοίγει τήν ὄρεξι στά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά ἐπιζητοῦν τήν ἐπί γῆς οὐράνια τροφή, πού λέγεται θεία Κοινωνία.

Ὃταν κάποιος σέ περιποιηθῆ σέ μοναδική δεξιῶσι καί σοῦ προσφέρῃ μοναδικά ἀγαθά, τί θά κάνης; Θά ἀρνηθῆς τήν τιμή καί θά μπῆς μόνος σου στό περιθώριο, ἢ θά εὐχαριστήσης γιά τήν περιποίησι τόν οἰκοδεσπότη;

• Ὃ Θεός μᾶς δεξιώνεται. Ἀντί νά ξεσπάσει πάνω μας ἡ δίκαιη ὀργή τῆς τιμωρίας Του, ἐκδηλώθηκε ἡ περιποίησις τῆς σωτηρίας Του. Καί μάλιστα κατά τόν πιό συγκλονιστικό τρόπο. Ἐδωσε τόν Υἱό Του τό μονογενῆ!

«Οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεός εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Θεσ. ε' 9).

Λέει γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτῆ τοῦ Θεοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τόν Υἱόν αὐτοῦ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν· οὕτως ἡμᾶς ἐπιθυμεῖ σωθῆναι, ὅτι τόν Υἱόν αὐτοῦ ἔδωκε, καὶ οὐχ ἀπλῶς ἔδωκεν, ἀλλ' εἰς θάνατον. Ἀπό τούτων τῶν λογισμῶν ἡ ἐλπίς τίκτεται. Μὴ ἀπογνῶς, ἄνθρωπε, σεαυτοῦ*» (Ε.Π.Ε. 22,536-538). **Μετὰ φρασις**: Τόσο ἐπιθυμεῖ ὁ Θεός νά σωθοῦμε, ὥστε τόν Υἱό Του τό μονογενῆ ἔδωσε. Κι ὄχι ἀπλῶς Τόν ἔδωσε, ἀλλά Τόν παρέδωσε σέ θάνατο. Ἀπ' τίς σκέψεις αὐτές γεννιέται ἡ ἐλπίδα. Μὴν ἀπελπίζεσαι, λοιπόν, ἄνθρωπε.

● Δέν μᾶς προορίζει ὁ Θεός γιὰ τὴν ὀργή, δηλαδή, γιὰ τὴν καταδίκη, γιὰ τὴν τιμωρία. Δέν μᾶς προορίζει γι' αὐτό, πού τό ἀξίζουμε. Μέ τό νόμο τῆς δικαιοσύνης, θάπρεπε νά ξεσπάση ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Θεός μᾶς προορίζει γιὰ τὴ σωτηρία. Καί ὁ μόνος δρόμος, πού ὑπῆρχε, γιὰ νά περάση ἡ σωτηρία μας, ἦταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «Διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ὁ Χριστός εἶναι τό μέσο τῆς σωτηρίας μας. Ἡ σοφία, ἡ ἀγάπη καί ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ συνεργάστηκαν καί ἀνέδειξαν τρόπο σωτηρίας τῆ σαρκωσι τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι τό Πρόσωπο, στό ὁποῖο φορτώνονται ὅλες οἱ ἀμαρτίες τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τό Πρόσωπο, στό ὁποῖο φορτώνονται ὅλες οἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου γιὰ σωτηρία.

Χωρίς Χριστό, ἀπελπισία.

Χωρίς Χριστό, κλειστός ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας.

Ἡ γλύκα τοῦ Οὐρανοῦ

Σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους προσφέρεται ἡ περιποίησις τῆς δόξας. Ἀρχίζει μέ τὴ σαρκωμένη Ἀγάπη, πού σερβίρεται μέ τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου.

Αὐξάνει μέ τὴ θεία Κοινωνία, πού προσφέρεται στή λατρευτικὴ σύναξι τῆς Ἐκκλησίας. Κορυφώνεται μέ τὴν οὐράνια βασιλεία, πού χαρίζει ὁ Θεός ὡς βραβεῖο «τοῖς ἠγαπηκῶσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (Β' Τιμ. δ' 8).

Μεγάλη ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού μοιράζεται ἡ δόξα Του μέ τοὺς ἀνθρώπους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Δόξα τοῦ φιλάνθρωπου τό πολλοὺς εἶναι τοὺς σῶζομένους. Ἄρα μέγας ἡμῶν ὁ Κύριος, εἰ οὕτως ἐφίεται τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μέγα καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἐργαζόμενον ἡμῖν τόν ἁγιασμόν*» (Ε.Π.Ε. 23,74). **Μετὰ φρασις**: Γι' αὐτόν ποῦναι φιλάνθρωπος, δόξα εἶναι νά σώζωνται πολλοί. Ἄρα ὁ Κύριός μας εἶναι μέγας, ἀφοῦ τόσο πολὺ ἐπιθυμεῖ τὴ σωτηρία ὅλων μας. Μέγα εἶναι καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, πού ἐργάζεται γιὰ τόν ἁγιασμό μας.

Ἡ μιά περιποίησις φέρνει τὴν ἄλλη.

● Ὅποιοι τιμᾶ τό Θεό καί Τόν δοξάζει, αὐτός θά τιμηθῆ καί θά συνδοξαστῆ μαζί Του.

● Ὅποιοι τιμᾶ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, αὐτός θά τιμηθῆ γιὰ τὴν πίστι καί τόν ἀγῶνα του. Μᾶς καλεῖ «*εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν*» Του. Ἔτσι θά ἔχουμε προσθήκη τῆς χάριτος καί «*τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἰκειώσιν*».

□ Κατέβηκε γιὰ νά μᾶς ἀνεβάση.

□ Σαρκώθηκε, γιὰ νά μᾶς ἀγιάση.

□ Πόνεσε Ἐκεῖνος, γιὰ νά γλυκαθοῦμε ἐμεῖς.

□ Ἀναστήθηκε, γιὰ ν' ἀπαλλαγοῦμε ἐμεῖς ἀπ' τὴν πίκρα τοῦ θανάτου.

□ Ἀνέβηκε στοὺς Οὐρανοὺς, γιὰ νά ἐτοιμάση γιὰ μᾶς τό τραπέζι τῆς αἰώνιας χαρᾶς, τῆς θείας εὐφροσύνης.

● Οἱ ἄγγελοι, γιὰ τό κατέβασμά Του, τραγούδησαν: «*Ἐπὶ γῆς εἰρήνη*».

● Οἱ ἄγγελοι, γιὰ τό ἀνέβασμα τοῦ ἀνθρώπου στή βασιλεία τὴν αἰώνια, τραγουδᾶνε: «*Ἐν οὐρανοῖς γαλήνη*».

Θεός στή γῆ.

Ἄνθρωπος στόν οὐρανό.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἐργουπνοὶ ποιμένες

Ο μεγάλος **πατέρας** καὶ διδάσκαλος, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μιλώντας στὴν παραλία τῆς Μιλήτου πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους (ἐπισκόπους) τῆς Ἐφέσου, ἐφιστᾷ τὴν προσοχή τους. Στὴν ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία του διαπιστώνει προφητικά, ὅτι **κακοὶ ποιμένες** θὰ ἐμφανιστοῦν ἀπ' αὐτὰ ἀκόμα τὰ χρόνια τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Πολλοὶ φαντάζονται ἰδανικὴ τὴν κατάστασι στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς ἀποστολικούς καὶ μεταποστολικούς χρόνους. Καὶ ὁπωσδήποτε τότε ἦταν γνησιώτερη ἢ χριστιανικὴ πίστις, θερμότερος ὁ ζήλος, αὐθεντικώτερη ἢ διδασκαλία, συνεπέστερη ἢ πνευματικὴ ζωὴ, μαρτυρικώτερη ἢ πορεία τῶν χριστιανῶν.

Παρ' ὅλα αὐτὰ **ἀλλοιώσεις** τόσο σέ θέματα πίστεως, ὅσο καὶ σέ θέματα ζωῆς, ἐπισημαίνονται σέ πολλὰ σημεῖα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀποστ. Παύλου, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἀναφέρουμε δυὸ περικοπές. Ἡ **μιά** εἶναι ἡ περικοπὴ ἀπὸ τὴν **Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**. Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ περικοπὴ τῆς **Ἀποκαλύψεως**, ὅπου ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς γράφει διὰ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ πρὸς τοὺς ἐπισκόπους («ἀγγέλους») τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

■ Παραθέτουμε σέ μετάφρασι τὰ γεμᾶτα ἀγωνία λόγια τοῦ ἀποστ. Παύλου γιὰ τὴν προσοχή, γιὰ τὸ **«Πρόσχωμεν»** τῶν ποιμένων, τῶν τότε καὶ τῶν τώρα:

«Προσέχετε! Καὶ τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ ὅλο τὸ ποιμνίό σας.

Σᾶς χειροτόνησε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο τσοπάνηδες (ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους), γιὰ νὰ βόσχετε τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν εἶναι δική σας ἡ Ἐκκλησία. Τὴν ἀπέκτησε ὁ Χριστὸς μέ τὸ Αἷμα Του.

Προσέχετε! Σάν φύγω, θὰ ὀρμήσουν στό κοπάδι τοῦ Θεοῦ λύκοι ἀγριοί.

Φοβερό! Γιατί δέν θὰ λυπηθοῦν τὰ πρόβατα.

Πιὸ φοβερό! Γιατί θὰ προέρχωνται ἀπὸ σᾶς τοὺς ἴδιους. Θὰ ἐμφανιστοῦν πρόσωπα ἀπὸ σᾶς, πού θὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθεια. Θὰ παρασύρουν τὰ πρόβατα, τοὺς πιστοὺς. Δικoὺς τους ὀπαδοὺς θὰ τοὺς κάνουν.

Προσέχετε! Ἐαργυπνήτε! Τὰ δάκρυά μου νὰ θυμᾶστε. Τρία χρόνια μέ πόνο σᾶς νουθέτησα» (Πράξ. κ' 28-31).

■ Παραθέτουμε καὶ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ καθένα ἀπ' τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἑπτάφωτης λυχνίας τῆς **Ἀποκαλύψεως**.

● Σὺ, τῆς **Ἐφέσου** ὁ ἄγγελος, φαίνεσαι «νά ἔχης ὑπομονὴ καὶ ἐβάστασες τὸ ὄνομά μου» (β' 2). «Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονήν σου». Ὅμως θὰ σοῦ πῶ ξεκάθαρα: **«Τὴν πρώτην ἀγάπην ἀφήκας»** (β' 4). Σάν νὰ χαλάρωσες. Δέν εἶσαι ὅπως πρῶτα. Νά διορθωθῆς, γιατί διαφορετικὰ θὰ «κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου τούτου» (β' 5). Παρ' ὅλα αὐτὰ, ἔχεις κι ἓνα ἀκόμα καλό. «Μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καὶ ἐγὼ μισῶ».

● Σὺ, τῆς **Σμύρνης** ἄγγελε, πού σέ περιμένουν μαρτύρια, κράτα καλά. «Οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν». Κι ὅμως εἶσαι πλούσιος σέ πίστι καὶ σέ ἀγάπη. Ὁ Σατανᾶς ξεσήκωσε ὅλες τὴς δυνάμεις του ἐναντίον σου. Μείνε σταθερός: **«Γίνου πιστός ἄχρι θανάτου»** (β' 10).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σμύρνης ξεκίνησε μέ μαρτυρικούς ἐπισκόπους, τὸν ἅγιο Βου-

κόλο και τόν ἅγιο Πολύκαρπο. Καί ἡ ζωντανή της ἐκκλησιαστική πορεία ἔκλεισε στό Μικρασιατικό χῶρο μέ τελευταῖο της ἐπίσκοπο τόν ἐθνομάρτυρα Χρυσόστομο (1922), πού πρόσφατα ἀνακηρύχθηκε ἅγιος.

● Σύ, τῆς **Περγάμου** ἐπίσκοπε, κινεῖσαι σέ δύσκολο χῶρο. Ξέρω πού κατοικεῖς. «Ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ». Σέ περιβάλλουν πειρασμοί καί ἐχθροί πολλοί. Ἡ κατάστασίς σου εἶναι ἀξιοσυμπάθητη. Ὅμως ἔχω καί κάτι βασικό γιά σένα. Ἔχεις στούς κόλπους τῆς ἐκκλησίας σου μερικούς «κρατοῦντας τήν διδαχὴν τῶν **Νικολαϊτῶν**» (β' 15).

Νικολαῖτες ἦσαν οἱ αἵρετικοί ἐκεῖνοι, πού ὑποστήριζαν ἀκόμα καί θεωρητικά τὰ ποικίλα ἁμαρτωλά πάθη. Σήμερα ὁ Νικολαϊτισμός εἶναι γνωστός μέ τόν ὄρο «**ἀμοραλισμός**». Ζωή χωρίς ἠθικούς φραγμούς!!!

Ἄλλοίμονο στήν Ἐκκλησία, ὅταν διατηρῆ ὡς μέλη της, κάποτε καί σέ ἐκκλησιαστικές θέσεις, ἀνθρώπους μέ νικολαϊτικές ἀντιλήψεις!

● Σύ, τῶν **Θυατείρων** ἐπίσκοπε, φαίνεσαι νά κινήσαι καλά. «Οἶδά σου τὰ ἔργα καί τήν ἀγάπην καί τήν πίστιν καί τήν διακονίαν καί τήν ὑπομονήν σου. Ἄλλά... Ἔχω καί κατά σοῦ ὀλίγα, διότι «ἄφησες μιά **γυναῖκα**, πού θυμίζει τήν παλαιά ἐκεῖνη Ἰεζάβελ, καί ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι προφήτιδα καί διδάσκει πλανεμένα τούς δούλους τοῦ Θεοῦ» (β' 20).

Σέ πολλές ἐκκλησιαστικές περιοχές ἀφήνονται **ἀσύδοτα γυναῖκα**, πού «**κοιμαντάρουν**» ἐνορίες καί ἐπισκοπές! Κι ὑπάρχουν περιπτώσεις, ὅπως τῆς Ζολῶτα, πού μέ **ψευτοράματα** καί ψευτοθαύματα συντηροῦσαν πλῆθος θρησκευτικῶν κύκλων, μέ τήν εὐλογία κάποτε πρεσβυτέρων καί ἐπισκόπων. Πρόκειται γιά γυναϊκάρια «σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καί μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν δυνάμενα» (Β' Τιμ. γ' 6).

● Σύ, τῶν **Σάρδεων** ἐπίσκοπε, δέν πᾶς καλά. Ἔχεις νεκροφάνεια! Φαίνεσαι ζωντανός, μά εἶσαι νεκρός. «**Ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καί νεκρός εἶ**» (γ' 1).

Κάποτε τείνει νά μεταβληθῆ σέ νεκροταφεῖο ἡ Ἐκκλησία. Καί διότι σχεδόν ἀποκλειστικά μέ τούς νεκρούς ἀσχολεῖται. Καί διότι εἶναι νεκρά τὰ ἔργα μας καί νεκρή ἡ πίστις μας. Τί ἀπαιτεῖται; Νά ξυπνήσουμε: «**Γίνου γρηγορῶν**» (γ' 2)!

Ἄν δέν γρηγορήσης, θάρθω ὡς «κλέπτης», χωρίς νά ξέρης ποιά ὥρα...

Ἔχεις ὁμως στήν ἐπισκοπή σου καί κάτι θαυμαστούς ἁγίους· εἶναι οἱ ἀμόλυντοι. «Οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν». Εἶναι οἱ ἄξιοι. Περπατᾶνε «**ἐν λευκοῖς**» (γ' 4). Στά χρόνια τῶν κατακομβῶν πολλοί «**ἀπέθανον ἐν τοῖς λευκοῖς**»! Τό νερό τοῦ βαπτιστηρίου γινόταν κόκκινο. Οἱ διώκτες εἰσρωμοῦσαν καί τούς θανάτωναν, ἐνῶ ἀκόμα φοροῦσαν τόν λευκό χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος.

● Σύ, τῆς **Φιλαδελφείας** ἄγγελε (ἐπίσκοπε), νᾶσαι εὐλογημένος. Δέν βροῖσκω ψεγάδι στήν πορεία σου. «Ἐτήρησας τόν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι» (γ' 10). Κράτα καλά. «**Κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τόν στέφανόν σου**» (γ' 11).

● Καί τέλος ἔρχομαι σέ σένα, τῆς **Λαοδικείας** ἐπίσκοπε. Ἄν δέν ἀλλάξης, πρόκειται νά ζήσης τήν ἀποδοκιμασία μου. Θά σέ ξεράσω! «Οὔτε ψυχρός εἶσαι οὔτε ζεστός». «Οὔτως ὅτι χλιαρός εἶ, μέλλω σε **ἐμέσαι** ἐκ τοῦ στόματός μου» (γ' 15-16). Πῶς εἶσαι τόσο ταλαίπωρος; «Πεπλούτηκας». Κυριολεκτικά σέ λυτᾶμαι. Ν' ἀγοράσης «**κολλύριον**» γιά τὰ μάτια σου (γ' 18). Ἄνοιξε τὰ μάτια. Καί νά ντυθῆς. Εἶσαι γυμνός.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἀπλότητα καί εὐλικρίνεια Β' Κορ. α' 12

Ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως (στ. 12)

Δελφούς θεωρεῖ ὁ Παῦλος τούς Κορινθίους. Εἶχαν βέβαια δημιουργήσει προβλήματα, ἀλλ' ὄχι ὄλοι. Οἱ περισσότεροι ὄχι ἀπλῶς ἀναγνώριζαν τόν Παῦλο καί τό κήρυγμά του, ἀλλά καί τόν σέβονταν ὡς πατέρα. Ὁ πόθος τους ἕνας ἦταν μετά τήν παραλαβή τῆς πρώτης Ἐπιστολῆς του: Σύντομα νά τόν ἔχουν κοντά τους. Θέλουν νά τοῦ ἀποδείξουν, ὅτι δέν ἀνήκουν σέ σχισματικές ὁμάδες, ἀλλ' ἀνήκουν στό Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Ὁ Παῦλος εἶναι τό «καύχημά» τους. Ἀλλά καί οἱ ἴδιοι ἀποτελοῦσαν γιά τόν Παῦλο τό δικό του «καύχημα». Ἡ πνευματική οἰκογένεια τοῦ Παύλου ἦσαν οἱ χριστιανοί τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν. Δέν ἔχει ἄλλη ἀφορμή χαρᾶς, παρά τό νά βλέπν τούς χριστιανούς νά προκόπτουν «ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ».

Ὁ Παῦλος ἦταν πλήρως ἀφιερωμένος στό ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου. Οὔτε ἴχνος ἀνθρωπαρέσκειας ἢ φιλατίας ἢ σκοπιμότητας ἢ ἰδιοτελείας ἢ πονηρίας ὑπῆρχε μέσα του.

● Αὐτό τό ἔβλεπε ὁ Θεός.

● Τό ἀναγνώριζαν τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅσοι δέν εἶχαν προκατάληψη καί δέν παρασύρονταν ἀπό τούς ψευδαδέλφους.

● Τό μαρτυροῦσε καί ἡ συνειδήσις. Τονίζει: «Ἡ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καί εὐλικρίνείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσότερώς δέ πρός ὑμᾶς» (στ. 12). Ἀπόδοσις σπίν ἀπλοελληνική: «Ἡ πεποιθήσις καί ἡ χαρά μας εἶναι αὐτή, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας, ὅτι μέ ἀπλότητα καί μέ εὐλικρίνεια, πού ὁ Θεός θέλει, ὄχι μέ ἀνθρώπινη σοφιστεία, ἀλλά

μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ συμπεριφερθήκαμε στόν κόσμον, καί περισσότερο ἀπέναντί σας».

Ἡ παραμυθία, δηλαδή, ἡ παρηγορία καί ἡ ἐνίσχυσις, δέν ἀφήνει τήν ψυχή νά καμφθῆ ἀπό τίς θλίψεις. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί μεταβάλλει τίς θλίψεις σέ χαρά.

● Ἡ παραμυθία αὐτή ἔρχεται καί ἀπό πάνω καί ἀπό μέσα. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι «ἄνωθεν», ἀπό πάνω. Ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ βρίσκεται μέσα. Εἶναι ἡ συνείδησις. Ἡ χάρις ἔρχεται σπίν ἀγαθή συνείδησι. Ὁ οὐρανός ἐνισχύει τή γῆ, ὅταν βρισκῆ ἀναπόκρισι. Καί ἡ ἀναπόκρισις τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ καθαρότητα τοῦ βίου.

● Ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου λογίζεται ὡς ὁ πιστότερος καί εὐλικρινέστερος μάρτυρας. «Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κι ἂν μᾶς κατηγοροῦν, ἂν ἡ συνειδήσις μας δέν μᾶς κατηγορῆ, δέν κάνουμε τήν ἐσωτερική χαρά. Ἀντίθετα, κι ἂν ὄλοι μᾶς ἐπαινοῦν, ἐφ' ὅσον ἡ συνείδησις μας μᾶς ἐλέγχει καί μᾶς κατηγορεῖ, τό ἐσωτερικό βάρος εἶναι ἀβάστακτο.

Εἶναι χαρά, «καύχησις», ἡ καλή μαρτυρία τῆς συνειδήσεως.

● Ἡ συνείδησις εἶναι ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα μας. Τό μεγάλωνό της λειτουργεῖ πύ δυνατά ἀπό ὄλες τίς φωνές τοῦ κόσμου. Τό χειροκρότημά της εὐφραίνει περισσότερο ἀπό ὄλες τίς ἐπευφημίες τοῦ κόσμου. Ἀλλά καί ὁ ἐλεγχός της εἶναι τό φρικτότερο κεντρί.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν συνείδησι, ἀφοῦ ὄλοι ἔχουν ψυχή καί σ' ὄλων τήν ψυχή κατέγραψε ὁ Θεός τόν ἔμφυτο ἠθικό νόμο. Ἄλλωστε μ' αὐτό τό νόμο τῆς συνειδήσεως θά κριθοῦν ὅσοι ἀπό τούς ἀνθρώπους δέν εἶχαν τήν εὐκαιρία ν' ἀκούσουν γιά τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία (Ρωμ. β' 15).

Μιλώντας ἐδῶ ὁ Παῦλος γιά τή μαρτυρία τῆς συνειδήσεως, θέλει καί τούς χριστιανούς νά ἐνισχύσῃ. Ἄν ἔχουμε καθαρό τό συνειδός, ἄς μή καμπτώμαστε ἀπ' τῆς θλίψεις καί τῆς ἀντιδράσεις τοῦ κόσμου.

- Ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως γιά ἕναν ἀγνό καί ἄδολο ἐργάτη τοῦ Θεοῦ εἶναι ὄχι μόνο ἱκανοποίησις καί ἀγαλλίασις, ἀλλά καί βραβεῖο γιά τόν διαρκῆ ἀγῶνα, πού διεξάγει. Δέν ἐπιζητεῖ διακρίσεις τῶν ἀνθρώπων ἢ παράσημα, τιμές καί δόξες, ἀναγνωρίσεις καί παρασημοφορίες. Τοῦ ἀρκεῖ, ὅτι πράττει τό κατὰ Θεόν καθήκον του (Λουκ. 12' 10).

Τοῦ ἀρκεῖ τό σ τ ε φ ἄ ν ι, πού λέγεται ἐσωτερική μαρτυρία τῆς συνειδήσεως. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Κἄν μυρία πάσχωμεν δεινά, κἄν πάντοθεν βαλλώμεθα καί κινδυνεύωμεν, ἀρκεῖ εἰς παραμυθίαν ἡμῖν, μᾶλλον δέ οὐ μόνον εἰς παραμυθίαν, ἀλλά καί εἰς τό στεφανοῦσθαι, τό συνειδός καθαρόν καί μαρτυροῦν ἡμῖν, ὅτι δι' οὐδέν πονηρόν, ἀλλά διά τό τῷ Θεῷ δοκοῦν ταῦτα πάσχομεν, δι' ἀρετήν, διά φιλοσοφίαν, διά τήν τῶν πολλῶν σωτηρίαν»* (Ε.Π.Ε. 19,82). **Μετὰ φρασίς:** Καί ἂν ἀκόμα ὑποφέρουμε ἀμέτρητα κακά, καί ἂν ἀπό παντοῦ πολεμούμαστε καί κινδυνεύουμε, μᾶς ἀρκεῖ γιά παρηγορία, ἢ καλύτερα ὄχι μόνο γιά παρηγορία, ἀλλά καί γιά νά στεφανωθοῦμε, ἀφοῦ ἡ συνειδήσις μας εἶναι καθαρῆ καί μᾶς δίνει τήν ἐπιβεβαίωσι, ὅτι αὐτά τά παθαίνουμε γιά τίποτε τό κακό, ἀλλά γιά τήν πίστι μας στό Θεό, γιά τήν ἀρετή, γιά τήν εὐσέβεια, γιά τή σωτηρία τῶν πολλῶν.

- Ἡ συνειδήσις τότε εἶναι κριτήριον, ὅταν παραμένῃ ἀπ λ ῆ καί ἀνεπηρέαστη ἀπό πάθη. Ἡ ἁμαρτία ἀλλοιώνει καί τή συνειδήσι. Συστέλλεται καί διαστέλλεται ἡ συνειδήσις, ἀνάλογα μέ τή θρησκευτική πίστι, ἀλλά καί τή ζωή.

Μπορεῖ νά γίνῃ *«ἀσθενοῦσα»*, περιδεής, εὐσκανδάλιστη.

Μπορεῖ νά γίνῃ καί σκληρή, πωρωμένη.

Μπορεῖ ἀκόμα καί νά νεκρωθῆ.

Ἐκεῖνο, πού κρατεῖ τή συνειδήσι γρηγοροῦσα, εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ. Τή μαρτυρία τῆς τήν καθιστᾶ ἐγγυημένη ὁ φωτισμός τοῦ Θεοῦ. Τήν ἀναδεικνύει σέ γνώμονα ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος εἶχε πλοῦσια τή χάρι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ συνειδήσις του, ἀπό τότε πού φίλτραρίστηκε στή μετάνοια καί στή δάκρυα, λειτουργοῦσε σάν εὐαγγελική παρόρμησις. Ἡ συνειδήσις τόν ὠθοῦσε νά συμπεριφέ-

ρεται *«ἐν ἀπλότῃ καί εἰλικρινεῖα Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκική»* (στ. 12).

Ἡ ἀπλότῃ (στ. 12)

- Ἡ ἀπλότῃ ἀποκλείει τήν πανουργία, τή δολιότητα, τή σκοπιμότητα, τήν ἀπάτη. Ὅλα αὐτά περικλείονται στό *«σοφία σαρκική»* (στ. 12). Ἡ ἀνθρώπινη σοφία ἀκολουθεῖ σοφιστεῖες. Οἱ κατὰ κόσμον «σοφοί», οἱ ἔξυπνοι, ἢ μᾶλλον οἱ ἐξυπνάκηδες, προσπαθοῦν, πῶς μέ πανουργίες καί δολοπλοκίες νά περάσουν τά μνύματά τους, ἢ μᾶλλον τό συμφέρον τους.

Γιά μία ἀκόμη φορά ὁ Παῦλος ἀντιδιαστέλλει τή *«σαρκική σοφία»*, τήν ἀνθρώπινη σκέψι καί διανόησι, τήν κατὰ κόσμο ἐξυπνάδα καί γνώσι, μέ τή σοφία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀπλότῃ καί εἰλικρινεῖα.

- Ἡ εἰλικρινεῖα αὐτή δέν ἔχει σχέση μ' αὐτό, πού σήμερα ὀνομάζουμε διαφάνεια, καί πού κάποτε ταυτίζεται μέ τήν ἀναίδεια καί τή χωρίς φραγμό ἀθυροστομία καί ζετισπωσιά. Ἄκοῦμε συχνά:

— *Ἡ ἐποχή μας διακρίνεται γιά τήν εἰλικρινεῖα της. Δέν εἶναι ὑποκριτική.*

— *Οἱ νέοι μας εἶναι εἰλικρινεῖς, «ντόμπροι».*

— *Ὅ, τι εἶναι νά στό πούν, θά στό πούν.*

Ὅχι! Ἡ εἰλικρινεῖα, γιά τήν ὁποία μιλάει ὁ Παῦλος, εἶναι *«εἰλικρινεῖα τοῦ Θεοῦ»*. Ἡ εἰλικρινεῖα, ὅπως τήν θέλει ὁ Θεός. Ἡ εἰλικρινεῖα, πού δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τό ψεῦδος ἢ τήν ὑποκρισία, ἀλλά καί πού συνοδεύεται πάντοτε μέ τήν ἐν Χριστῷ σύνεσι καί τήν κατὰ Θεόν σοφία.

- Τότε ἡ συνειδήσις λειτουργεῖ ὡς ἀσφαλῆς ὁδοδείκτης στήν πορεία μας, ὅταν φωτίζεται καί ἀγιάζεται ἀπό τή χάρι τοῦ Θεοῦ.

Μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ οἱ ἅγιοι φανερώνουν τήν πολιτεία τους, τήν «καλήν ἀναστροφήν» (Α' Πέτρ. β' 12). Καί ἔτσι ὄχι ἀπλῶς δέν σκανδαλίζουν τόν κόσμο, ἀλλά καί γίνονται θεοδείκτες μέ τή χριστομίμητη ἀναστροφή τους, μέ τά καλά τους ἔργα (Ματθ. ε' 16).

Ἡ ἅγια ἀναστροφή τῶν Ἀποστόλων εἰδικά ὠφελοῦσε τούς πιστούς. *«Ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δέ πρός ὑμᾶς»* (στ. 12). Ἡ ζωή τους ἀποτελοῦσε πρότυπο πρός μίμησι. Γραφή πρός ἀντιγραφή. Δρόμος πρός ἀκολουθία.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἀμαρτάνουμε ἑκούσια!

Ἡ αλλη βαρύτητα ἔχει ἡ ἀκούσια ἁμαρτία, ἐκείνη, πού γίνεται ἐκ συναρπαγῆς καί λόγῳ τοῦ βρώμικου περιβάλλοντος καί ἐξ αἰτίας τῶν πειρασμῶν καί τῶν προκλήσεων, καί ἄλλη ἡ ἑκούσια ἁμαρτία, γιά τήν ὁποία μιλάει ὁ ἀπόστολ. Παῦλος στήν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή (1' 26). Ποιά ἁμαρτία θά μπορούσε σήμερα νά θεωρηθῆ ἑκούσια;

- Ἐκείνη πού γίνεται ἐκ συστήματος.
- Ἐκείνη, πού ἐπιζητοῦμε πάση θυσία νά τήν διαπράξουμε.
- Ἐκείνη, πού ἔχει καταστή τῆς ζωῆς.
- Ἐκείνη, πού τήν δικαιολογοῦμε.
- Ἐκείνη, πού ὄχι μόνο δέν ντρεπόμαστε, ἀλλά καί καυχόμαστε γι' αὐτήν. Ὁχι μόνο δέν κλαίμε, ἀλλά καί γελάμε!
- Ἐκείνη, πού δέν τήν κρύβουμε, ἀλλά τήν προβάλλουμε καί σκανδαλίζουμε ἀναιδέστατα.
- Ἐκείνη, πού τελικά τήν ἀνάγουμε σέ θεωρία καί φιλοσοφία.
- Ἐκείνη, πού ἐξελίσσεται σέ ἀσέβεια!
- Ἐκείνη, πού θέλει νά ἐπιβληθῆ παν-

τοῦ ὡς ἄμοραλισμός, ὡς θρησκευτικός ἢ κοσμικός Νικολαϊτισμός (Ἀποκ. β' 15).

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι κάθε ἁμαρτία εἶναι τρόπον τινά ἑκούσια, ἀφοῦ γνωρίζουμε καί τό τί εἶναι ἁμαρτία, καί τό ποιές συγκεκριμένες πράξεις καί ἐπιθυμίες λογίζονται ὡς ἁμαρτίες. Καί τό γνωρίζουμε, διότι ὡς χριστιανοί ἀμαρτάνουμε «μετά τό λαβεῖν τήν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας» (Ἑβρ. 1' 26).

Ἄλλά τότε ἡ «ἑκούσια» ἁμαρτία εἶναι ἀδιόρθωτη, ὅταν εἶναι γέννημα τῆς ἀπιστίας στόν Σωτῆρα Χριστό καί ὁδηγεῖ σέ σκληρότητα (Ρωμ. 1β' 20) καί ἀμετανοησία.

Ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ εἶναι πλοῦτος ἀδαπάνητος. Ἡ ἀνοχή Του εὐκαιρία γιά ὄλους. Ἄρκει νά μὴ τόν καταφρονοῦμε.

Ἐνας σύγχρονος ἅγιος Πατριάρχης

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας προέπεμψε στίς 19 Νοεμβρίου γιά τήν οὐράνια μακαριότητα τόν πνευματικό της ποιμένα, τόν πατριάρχη Βελιγραδίου Παῦλο. Στάθηκε ἀληθινός πατέρας. Στά δέκα ἐννέα χρόνια, πού παρέμεινε «ἡγούμενος» τῶν ὀρθοδόξων τῆς Σερβίας, ἀντιμετώπισε μέ πραγματικά χριστιανικό μεγαλεῖο ὄλες τίς δοκιμασίες τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ.

Τά κύματα τῆς πολυτάραχης πρόσφατης περιπέτειας τῶν ὀμοδόξων ἀδελφῶν μας Σέρβων ἔσπαγαν πάνω στήν ἡρεμία τοῦ Πατριάρχου Παύλου, καρπό τῆς ἀγιότητάς του.

Ἐντύπωσι ἀκόμα καί σέ κοσμικούς καί ἀθέους κύκλους προκαλοῦσε ἡ συνέπεια τῆς ζωῆς του, ἡ ἀπλότητά του, ἡ ζωντανή εὐλάβειά του, ἡ ἀσκητικότητά

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2010

Τό Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου
μας γιά τό 2010 εἶναι ἀφιερωμένο
στή μυστική δύναμι
τοῦ ἀνθρώπου, πού λέγεται

ΠΙΣΤΙΣ.

Τιμᾶται 1€ (ἕνα εὐρώ).
Γιά ποσότητα, ἔκπτωσης 30%.
Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.

του. Ἀπό κοσμική ἐφημερίδα ἀναδημοσιεύουμε ἐγκωμιαστικό κείμενο:

«Ὁ πατριάρχης Παῦλος δέν εἶχε οὔτε λιμουζίνες γιά τίς μετακινήσεις του οὔτε ὄπλισμένους φρουρούς νά τον προστατεύουν ἀπό “ἐχθρούς”, οὔτε τόν ἀκολουθοῦσαν τηλεοπτικές κάμερες στίς ἐπισκέψεις του σέ ἰδρύματα ἀδυνάτων καί φτωχογειτονιές προσφύγων.

Παραμονές τοῦ πολέμου στό Κόσοβο κατέβηκε στήν Πρίστινα γιά νά ἐμψυχώσει τούς Σέρβους πιστούς, πού περνοῦσαν δύσκολες ὥρες. Τό καθεστώς Μιλόσεβιτς ἤθελε πῶς καί πῶς νά “πουλήσει” τήν ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχη γιά ἐπικοινωνιακούς λόγους, ἀλλά σκόνταψε στήν ἄρνησή του νά μετακινηθεῖ μέ ἐλικόπτερο, ὅπως τοῦ πρότεινε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελιγραδίου. Προτίμησε τό τρένο τῆς γραμμῆς.

Κι ὅταν κατέβηκε στό Κόσοβο Πόλιε, τόν περίμενε μιά τεράστια λιμουζίνα, τήν ὁποία εἶχαν μισθώσει οἱ ζάμπλουτοι τραπεζίτες ἀδερφοί Κάριτς γιά νά μεταβεῖ πομπῶδως στήν Πρίστινα. Ἀρνήθηκε εὐγενικά, λέγοντας πῶς δέν βολεύεται σέ πολυτελῆ σαλόνια...

Γιά ὅλα αὐτά τόν θρηνεῖ ἡ Σερβική ψυχή ἀπό τή Δευτέρα (15 Νοεμβρίου),

πού ἔφυγε σέ ἡλικία ἐνενήντα πέντε ἐτῶν.

Χιλιάδες ἀπλοῖ ἄνθρωποι συρρέουν νά προσκυνήσουν τόν “ζωντανό ἅγιο”, ὅπως τόν ἀποκαλοῦσαν, γιά τόν ἀσκητικό τρόπο, μέ τόν ὁποῖο ἔζησε καί ἄσκησε τά καθήκοντά του στό ὕψατο ἀξίωμα τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Ἦταν ἡ ἐνσάρκωση τῶν διδαγμάτων τοῦ Εὐαγγελίου γιά τίς ἀνθρώπινες σχέσεις».

- Ἄς διδαχτοῦμε ὅλοι. Ἄς καθρεφτιστοῦμε στό ἀγνό του πρόσωπο. Ὁ Παῦλος τῆς Σερβίας θά παραμείνη **φωτεινῆ ἐξαίρεσις** ὀρθοδόξου ποιμένος, χωρίς ἐπιδεικτικότητα καί κομπασμούς, χωρίς τυμπανοκρουσίες καί κουφότητες.

- Ἐμεινε πιστός «ἄχρι θανάτου».

- Ἦθελε νά λειτουργῇ καθημερινά, χωρίς φυσικά πομπές. Καί τώρα, μετά τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων, ζῆ τῆ λειτουργία τῆς οὐράνιας βασιλείας. Ὄντως **μακαριώτατος!**

Χορός Μητροπολιτῶν

Ἡ ὑθόρμητα ἔρχεται ἡ σύγκρισις τοῦ ταπεινοῦ καί ἀθόρυβου πατριάρχη Σερβίας Παύλου, μέ τόν θόρυβο καί τήν **κοσμική μεγαλοπρέπεια** πολλῶν δικῶν μας Μητροπολιτῶν. Ὑπάρχουν Μητροπολιτεῖς, πού τό μόνο βιβλίο πού συμβουλευόμαστε εἶναι ἡ «ἀτζέντα» τους μέ τίς ἀρχιερατικές καί πολυαρχιερατικές τους «ὑποχρεώσεις»! Κοιτάζουν, σέ ποιές **πανηγύρεις** πρέπει νά τρέξουν, συνοδευόμενοι ἀπό τήν κουστῶδια καί τίς βαλίτσες τῶν ἀμφίων τους!

Τό κακό ἔχει παραγίνει. Ἡ **ποιμαντική μέριμνα** γι' αὐτούς ἔχει ἐγκαταλειφθῆ. Οἱ παραστάσεις καί οἱ παρελάσεις εἶναι σέ προτεραιότητα.

Οἱ πιστοί ρωτᾶνε:

- Γιατί νά συγκεντρωθοῦν στή **Ζάκυνθο**, στίς 14 Νοεμβρίου, τόσοι δεσποτάδες (πολλές δεκάδες!); Γιά νά τιμήσουν τόν ἐορτάζοντα ἅγιο **Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο**; Μά ἂν ὁ ὁμώνυμος ἐπιχώριος

ἸΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης Ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Ἑτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ἐπίσκοπος καί οἱ λοιποὶ ἠσυχολοῦντο μέ τον ἱερό Χρυσόστομο, θά ἔβλεπαν πῶς κυριολεκτικά μισοῦσε τέτοιες **θρησκευτικές «φιέστες»**.

● Γιατί ἄφησαν τόσοι Μητροπολίτες τό ποιμνιό τους κι ἔσπευσαν μέ τά χρυσοποίκιλτα ἄμφιά τους στό νησί τοῦ Ἰουίου; Ποιό γεγονός σπουδαῖο γιωρταζόταν; Μήπως εἶναι σπουδαῖο γεγονός ἡ συμπλήρωσις 15 χρόνων σέ μιὰ Μητροπολιτική διοίκησι;

Μέ τά 10χρονα, τά 15χρονα, τά 20χρονα, τά 30χρονα, τά 40χρονα τά 50χρονα «ἱερωσύνης» καί «ἀρχιερωσύνης» καλύπτεται ὁ χρόνος τῆς δραστηριότητος ἐνίων ἱεραρχῶν! Ἐν προσθέσουμε καί τά **δυναμαστήρια** καί τίς γιορτές τῶν τοπικῶν ἁγίων καί τήν ἔλευσι κάποιας... εἰκόνας, ἀντιλαμβάνεστε, ὅτι δεν μένει οὔτε λεπτό γιά ποιμαντική διακονία, γιά κατήχησι τοῦ λαοῦ, γιά τήν πνευματική καί θεολογική κατάρτισι τοῦ ποιμένα.

● Γιατί πρέπει σώνει καί καλά νά τιμῶνται **ἐν ζωῇ** οἱ Μητροπολίτες, μέ πολυδάπανες καί πολυαρχιερατικές ἐκδηλώσεις; Λησμονοῦν τελείως τά δυό φοβερὰ χωρία τοῦ Κυρίου μας (**Ματθ. στ' 2 -Λουκ. ιωτ' 25**); Ἐραγε θά κάνουν τόν κόπο κάποτε νά δοῦν τί λένε αὐτά τά δυό Κυριακά λόγια;

● Γιατί νά συναχθοῦν ἀρχηγοὶ Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί οἱ δεκάδες ἐγκολπιόφοροι στή Ζάκυνθο; Γιά νά λάβουν ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἐκεῖ ἐπισκόπου τόν πολυτελή γιά τό πρόσωπό του **τόμο**;

Πότε ὅλοι ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, πού ὑποτίθεται ὅτι μας ἐνδιαφέρει νά γραφτῆ τό ὄνομά μας στόν «τόμο» τοῦ οὐρανοῦ, στό **βιβλίον τοῦ Θεοῦ**, πότε θά κατανοήσουμε, ὅτι ἡ τόση σπατάλη γιά τιμητικές γιορτές καί τιμητικούς τόμους εἶναι ἡ χαριστική βολή εἰς βάρους τῶν **πτωχῶν** τῆς γῆς;

Ἐπί τοῦ προηγουμένου Ἀρχιεπισκόπου εἶχε ἀποφασιστῆ νά μετέχουν σέ ἀρχιερατικά συλλεῖτουργα τό πολύ τέσσερις ἐπίσκοποι. Καί ἐπί τῶν ἡμερῶν του βέβαια ἀθετήθηκε πολλάκις ἡ ἀπό-

φασις αὐτή. Ἄλλά τώρα οἱ 4 ἔγιναν 14, 24, 34, 44, 54!

● Θά σοβαρευτοῦμε ἐπί τέλους; Ἐσσκεφτοῦμε, ὅτι καί «ὁ πτωχός ἐμπυρίζεται» καί ὁ Θεός προκαλεῖται.

● Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σωτηρία τῶν ταπεινῶν καί ἀπλῶν. Ὁχι τῶν **ἀφρόνων** οὔτε τῶν **ἐνθρόνων**.

Οὐσία καί περιουσία

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει προσφέρει πολλά στό **Ἑλληνικό κράτος**. Αὐτή ἡ ἴδια ἡ ὑπόστασις του ὀφείλεται κατ' ἐξοχήν στήν Ἐκκλησία. Δέν εἶναι, λοιπόν, νοητό, τήν **εὐγνωμοσύνη** του τό Κράτος νά τήν μεταβάλλῃ σέ **ἀχαριστία** πρὸς τήν Ἐκκλησία.

● Δέν ζητάει βέβαια ὑλικές χάρες ἀπ' τό Κράτος ἡ Ἐκκλησία. Τό Κράτος ἀποτελεῖται ἀπ' τό λαό. Καί ὁ **λαός** εἶναι παιδιά τῆς Ἐκκλησίας. Σέ ὅποιαδήποτε, λοιπόν, μέριμνα ὑπέρ τοῦ λαοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι σύμφωνη ἀρρωγός.

● Μ' αὐτή τήν ἔννοια δέν ἀρνεῖται τή συνεισφορά της στίς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ οὔτε τήν εἰσφορά της στό Κράτος, σέ περιόδους μάλιστα οικονομικῆς κρίσεως.

Ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες **φορολογοῦνται** γιά τά ἔργα ὑπέρ τοῦ λαοῦ, ἔτσι ἄς φορολογοῦνται καί τά ἔσοδα τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τρόπο πάντοτε δίκαιο. Καί μάλιστα ἄς φορολογοῦνται **ἐπιχειρηματικές** δραστηριότητες ἐκκλησιαστικῶν φορέων. Γιατί π.χ. νά ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας οἱ Μονές τοῦ Ἁγ. Ὁρους, πού οἱ πλείστες ἔχουν **ὑπερέσοδα** ἀπό κινήτες καί ἀκίνητες περιουσίες;

● Ὑπέρ πᾶσαν «ἐκκλησιαστική περιουσία» εἶναι ἡ **οὐσία**, πού λέγεται **εὐσέβεια**. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «**Ἐνός εἰ κτήματος μόνου εὐσεβείας ἰδιοκτήτωρ. Ταύτης σέ θάνατος ἐπελθόν οὐ συλήσει**» (Ε.Π.Ε. 31,330). Μετά φρασις: Εἶσαι ἰδιοκτήτης ἑνός μόνο κτήματος, πού λέγεται εὐσέβεια. Αὐτήν, κι ὅταν ἔρθῃ ὁ θάνατος, δέν θά μπορῆ νά τήν κλέψῃ.

● Ἡ Ἐκκλησία δέν δίνει τή μάχη γιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ «ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ» 2009

Κύρια άρθρα

Χρόνος - αιωνιότητα, σελ. 1. Ληστείες - απαγωγές, σελ. 17. Πλάνη και άπατη σελ. 33. Δείξε μας την Άνάστασι, σελ. 49. Η Άνάστασις συνεχίζεται, σελ. 65. Συνήγορος ενός δούλου, σελ. 81. Κράτα καλά την ελπίδα, σελ. 97. Η θέα της πίστεως, σελ. 113. Σταυρός ξεριζώνεται, σελ. 129. Βγήκε ο Χριστός, σελ. 144. «Τουτό ἐστι τό Αἷμά μου» σελ. 161. Ὁ Ἰησοῦς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σελ. 177.

Ἑορτολογικά-Λειτουργικά

Ἰωάννης ὁ Μέγας, σελ. 5. Ἱεραποστολικό ζεῦγος, σελ. 21. Τιμή στόν ἄνθρωπο, σελ. 70. Χρυσοστομικό ἐγκώμιο γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο, σελ. 84. Ὁ σταυρός τοῦ μοναχοῦ, σελ. 118. Τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ κατά τόν Χρυσόστομο, σελ. 135. Ὁ Χριστός καί ἐμεῖς κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, σελ. 167. Ἡ περιποίηση τοῦ Κυρίου, σελ. 181.

Γνωριμία μέ τόν Παῦλο

Α' Κορ. ιε' 53-56: Ἀνάστασις καί ἀγάπη, σελ. 10. Α' Κορ. ιστ' 2-7: Πρόγραμμα ἀγάπης, σελ. 26. Α' Κορ. ιστ' 8-12: Πρόγραμμα συνεργασίας, σελ. 42. Α' Κορ. ιστ' 13-14: Ἐγγήγορις καί ἀγάπη, σελ. 59. Α' Κορ. ιστ' 15-18: Συνεργοί καί διάκονοι, σελ. 74. Α' Κορ. ιστ' 19-24: Μαράν ἀθά! σελ. 90. Β' Κορ. α' 1-4: Παῦλος καί Ἐκκλησία, σελ. 106. Β' Κορ. α' 3-4: Θεός παρακλήσεως, σελ. 123. Β' Κορ. α' 5-6: Παραπάνω ἀπ' τό Χριστό; σελ. 138. Β' Κορ. ια' 23-27: Γιατί ὑπέστη ὅσα ὑπέστη ὁ ἀπόστολος Παῦλος; σελ. 151. Β' Κορ. α' 7-9: Θλίψις καί παρηγορία, σελ. 154. Β' Κορ. α' 9-11: Πανοτινός ρύστης, σελ. 170. Β' Κορ. α' 12: Ἀπλότητα καί εἰλικρίνεια, σελ. 186.

Πρόσχωμεν

Πότε εἶναι «ἀκαρπος» ἡ λατρεία; σελ. 8. Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ σ' ὅλες τίς γλώσσες; σελ. 24. Πουμαντική ἀνάγκη ἢ «ιερή» γλώσσα; σελ. 40. Τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τά ξένα καί παράδοξα! σελ. 57. Συμβολή ὄλων στή λατρεία, σελ. 72. Διορθώνουμε τό Χριστό τῆς οἰκονομίας; σελ. 88. Σεμνότητα ἢ γυμνότητα; σελ. 104. Ἡ εὐχή τῆς ἀναφορᾶς, σελ. 120. Ἀναφορά εὐχαριστίας, σελ. 136. Ἡ εἰρήνη καί τά «εἰρηνικά», σελ. 168. Ἄγρυπνοι ποιμένες, σελ. 184.

Πνευματικά θέματα

Μετάνοια γιά τήν ἁμαρτία, σελ. 37. Πίστις καί ἔργα, σελ. 103. Μοναχική ζωή καί Ἐκκλησία, σελ. 133.

Θεολογικά

Ὁρθοδοξία ἢ ὀρθοδοξολογία; σελ. 52. Ἐσχατολογικές περιέργειες, σελ. 68. Τί εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη πίστις; σελ. 117.

Ἐκκλησιαστικά

Περιοδικά -Στολές -Θίασος, σελ. 101. «Τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε», σελ. 164.

τά φορολογικά ἢ τά κυβικά τῶν αὐτοκινήτων της. Ἄλλες οἱ προτεραιότητές της.

● Νά μήν ἀποχρωματιστή πνευματικά ὁ τόπος μας, ποῦναι χώρα μαρτύρων καί ἡρώων.

● Νά μήν ἀποκοπῆ ἡ διακονία της ἀπ' τό χῶρο τῆς Παιδείας.

● Νά μή νομοθετοῦνται ἀντιχριστιανικοί καί ἀμοραλιστικοί νόμοι.

Κι ἀπ' τήν ἄλλη μεριά τό Κράτος ἄς σέβεται τήν προσφορά τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπεσε στά χέρια μας σεμνός ἔντυπος

ἀπολογισμός τῆς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης. Ὄταν μιᾶ μικρῆ Μητρόπολις πρόσφερε τό 2008 τό ποσό τῶν 1.065.501 εὐρώ ὑπέρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ της ἔργου, φαντάζεστε πόσα προσφέρει τό σύνολο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας!

● Πάντως καλό εἶναι νά μή καταντᾶμε ζητιάνοι τοῦ Κράτος. Ν' ἀγωνιζώμαστε, ὥστε τό Κράτος νά ἐπηρεάζεται χριστιανικά καί σέ θέματα ἀλληλεγγύης καί φιλανθρωπίας. **Ὅλοι οἱ Ἕλληνες γιά ὄλους τούς Ἕλληνες!**

Ἐκδημίες

† 20 χρόνια από τήν κοίμησι τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, σελ. 152. † Γενναῖος μαχητής - Ἀλέξανδρος Δ. Λαγουδάκης, σελ. 156. † Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, σελ. 176. † Ἐνας σύγχρονος ἅγιος Πατριάρχης, σελ. 188.

Ἐλεύθεροι σχολιασμοί

Ἡ ἐξομολόγησις ἐνός ψεύτη! - Ἐνα παιδί μόνο σκοτωμένο; - Ἀστυνομία! Ναί ἤ ὄχι; - Λαϊκισμός ἐκμεταλλεύεται παιδιά! - Καί συγγνώμη καί προσφορά! σελ. 13-16. — Μάσκα καί κουκούλα! - Ἄσπρη ἡμέρα ἀπό μαῦρο Πρόεδρο! - Γιά τό λαό! Ἄπ' τό Χριστό! - Νά καταργηθῆ ὁ ὄρκος! - Ἀπειλή γιά τήν ἀνθρωπότητα! - Τό Ἡμερολόγιο τῆς βίας! σελ. 29-32. — Πάσχει καί σώζει! - Πρόκλησις, πρόκλησις, πρόκλησις! - Ποιός παράγει τή βία; - Λογική ἢ φιλοχρηματία; - Ἡ ἐλευθερία καί ἡ συνέπεια τῆς σελ. 45-48. — Ἴδου ὁ Νυμφίος τῆς Ἀγάπης! - Παμφηφεί ὄχι, ἀσυζητητέ ναι! - Εἰς ὄνειδος καί εἰς ἔπαινον - Τόν ἀθώωσαν; Τώρα θά τόν καθαρέσουν! - Ὅχι ἀπλῶς ὠρίμασε, ἀλλά σάπισε! - Ἀνασφάλεια! - Κρίσις! Μόνο οἰκονομική; σελ. 61-64. — Μνημεῖον ζωῆς - Χρειαζόταν καί ὁ Παπικός; - Δηλητήριο μέ θρησκευτική σύριγγα! - Θά τεθῆ ὁ λύχνος ἐπί τήν λυχνίαν; - Ζήτη ὁ θάνατος! Δέν ὑπάρχει ψυχή!... σελ. 77-80. — Τό θαῦμα τῶν Ἀποστόλων - Ὑπεξαίρεσις - Καθαίρεσις - Ἡ πολυπαθής ἄς γίνη εὐλογημένη! - Παχύδερμοι σάν τόν ἐλέφαντα! - Ἀντίστασις! Ὅχι στήν ἐξάρτησι! σελ. 93-96. — Θρησκευτικές ἀγυρτεῖες - Ποῖον ἀτενίζουμε; - Ἀπ' τήν Ἑλλάδα χωρίς Θεό! - Μετανάστες ἢ νοικοκυραῖοι; - Συμπροσευχή μέ αἰρετικούς! σελ. 109-112. — Τό «ἐφέπαξ» τοῦ Χριστοῦ! - Τό Μουσείο καί τό Μνημεῖο - Ἡγεῖται ἢ ἄγεται; - Σύν - διάσπασις! - Ἐχουν καταδικαστή ὡς αἰρετικοί! - Ἀντιφάσκει ὁ κ. καθηγητής! σελ. 124-128. — Γερνάμε! Γυρ-

νάμε; - Ἡ αὐθαιρεσία δέν εἶναι λογοκρισία; - Μάρκα: «Θάνατος!» - Οὔτε ἐπίτιμο, οὔτε... ἐπίτιμον! - Κόλασις πυρός! - Κατασκήνωσις ἐπιστημονικοῦ ἀθεϊσμοῦ! - Τά ἅγια «τοῖς κυσί»; σελ. 140-144. — Τόν Ἥλιο ἢ τόν μετεωρίτη; - Κοινωνία ἀγάπης - Γίναμε νούμερα καί φοβόμαστε ἕνα νούμερο! - Συνήγοροι Μπεζενίτη! - Ἐπί τέλους μέχρι πότε; σελ. 157-160. — Γιά ποῦ βίο μιλάμε; - Ἐθνικά καί οἰκονομικά - Ὑπέρ τῶν πενήτων! - Διάλογοι μέ τοῦς Παπικούς - Τήν ἐνότητα τῆς πίστεως - Μίτρες καί πατερίτσες! σελ. 172-176. — Ἀμαρτάνουμε ἐκούσια - Ἐνας σύγχρονος ἅγιος Πατριάρχης - Χορός Μητροπολιτῶν - Οὐσία καί περιουσία! σελ. 188-191.

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ**«ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ»**

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (πρ. Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440

Βιβλία:

- Η ΑΓ. ΓΡΑΦΗ (κείμενο καί μετάφρασις)
- Λειτουργικά - Ἐρμηνευτικά - Θεολογικά
- Ἀπολογητικά καί Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καί Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί Λογοτεχνικά
- Κηρυκτικά καί Κατηχητικά Βοηθήματα
- Πρακτόρευσις βιβλίων π. Δανιήλ Ἀεράκη

Ἐκκλησιαστικά εἶδη:

- Εἰκόνες • Κανδήλια • Θυμίαμα • Κεριά

Κασέττες, CD καί DVD μέ mp3:

- Εὐαγγελίων καί Βυζαντινῆς μουσικῆς
- Ὀμιλιῶν καί πατριωτικῶν ἀσμάτων
- Νεανικῶν καί κατασκηνωτικῶν τραγουδιῶν
- Ὀμιλιῶν π. Δανιήλ Ἀεράκη.

Ἡ συνδρομή γιά τό περιοδικό

- **10 Εὐρώ (€)** τό χρόνο. • Στό λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**. • Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**. • Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. **«Βαπτιστής», Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)**.
- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἐμβασιμά τους στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Μέ δέκα εὐρώ ἕνα ἐτήσιο δῶρο!

- Καθένας μπορεῖ νά γράψῃ συνδρομητή στό περιοδικό μας ἕνα συγγενή ἢ φίλο του.
- Κι ἄς στείλουν ὅλοι οἱ παλαιοὶ συνδρομητές τή συνδρομή τους. Ἐάν κάποιος δέν μπορῆ οἰκονομικά, ἄς τηλεφωνήσῃ στό **2103212713**. Πάνω ἀπό ὅλα ἐνδιαφέρει ἡ πνευματική ὠφέλεια.